

Datum: 07.08.2026

Medij: Dnevnik

Rubrika Bez naslova

Autori: redakcija

Teme: Putevi Srbije d.o.o

Napomena:

Površina: 1434

Naslov: Fruškogorska svetinja u izdanju kakvo zaslužuje

Strana: 1,4,5

МАНАСТИР СТАРО ХОПОВО ОБЕЛЕЖАВА ТРИ ЈУБИЛЕЈА

Фрушкогорска светиња у
издању какво заслужује

стр. 4-5

Datum: 07.08.2026

Medij: Dnevnik

Rubrika: Bez naslova

Autori: redakcija

Teme: Putevi Srbije d.o.o

Naslov: Fruškogorska svetinja u izdanju kakvo zaslužuje

Napomena:

Površina: 1434

Strana: 1,4,5

МАНАСТИР СТАРО ХОПОВО ОБЕЛЕЖАВА ТРИ ЈУБИЛЕЈА

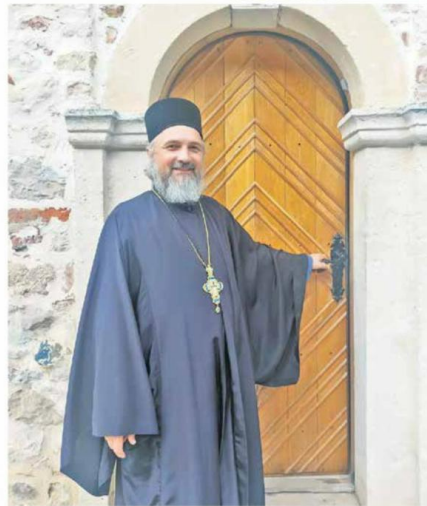
Фрушкогорска свети

Манастир Старо Хопово, једна од фрушкогорских светиња, за чије оснивање је, по предању, заслужио деспот Ђорђе Бранковић, потоњи владика Максим, у протекле две деценије доживео је препород. Његова последња обнова у 540 година дугој историји манастира почела је 2006, када су, по благослову тадашњег епископа сремског а садашњег митрополита Василија, у сваком смислу у запустел манастир дошли јеромонаси Атанасије (Гатало) и Јустин (Јеремић) како би светињу оживели.

По речима, сада, архимандрита Атанасија, који је недавно постављен и за настојатеља манастира Крушедол, до њиховог доласка, у манастиру Старо Хопово, нико није живео, јер за то није било услова.

– Црква је била у рушевном стању – прича архимандрит Атанасије. – И пре Другог светског рата овде није било монашког живота. Од 1752. године када је подигнута данашња црква Светог Пантелејмона, пошто је првобитна страдала годину раније у земљотресу, није било нарочито активног живота у манастиру. Светиња није била самостална, него је братство оближњег Новог Хопова повремено долазило и служило, чак се наводи у документима, да су и по казни овде распоређивани

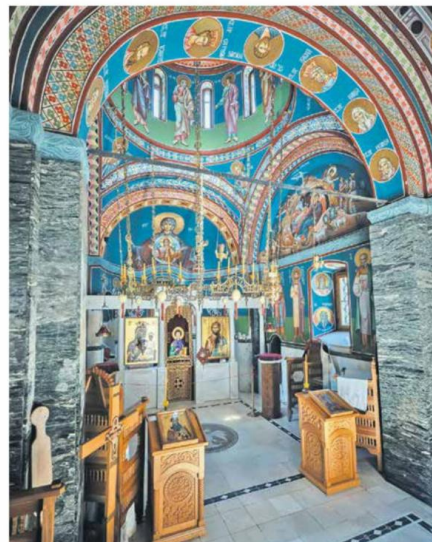
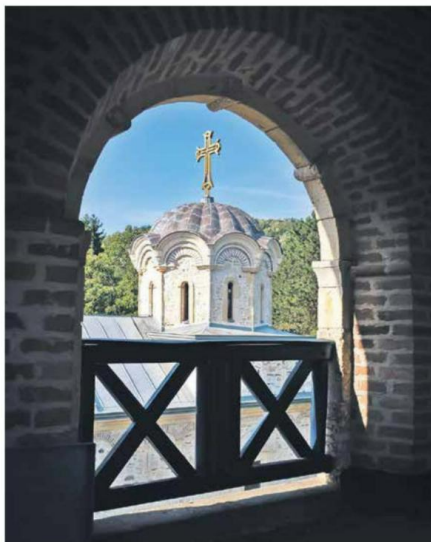
монаси, јер је тада идилитија била на снази у Фрушкој гори, против које се митрополит Павле Ненадовић свим силама борио. Када смо отац Јустин, данашњи владика западноевропски, и ја дошли, није било пута, струје ни воде. Постојао је само конак. На Ивањдан, 7. јула 2006. године служили смо прву литургију и тада су људи почели да походе светињу – каже отац Атанасије.

Напомиње да је четири године пре њиховог доласка цркву почео да уређује, чисти и крчи, хришћанин из Петроварадина Милан Чонкић.

– До 2006. он је довео цркву под кров. Бог му је дао дар да лепо обрађује камен и све дотрајале делове је сам урадио. Подигао је и звоник, који црква није пре имала. Он је наш велики добротвор и слободно могу рећи, други

Када смо отац Јустин, данашњи владика западноевропски, и ја дошли, није било пута, струје ни воде. Постојао је само конак. На Ивањдан, 7. јула 2006. године служили смо прву литургију и тада су људи почели да походе светињу, каже архимандрит Атанасије

Datum: 07.08.2026

Medij: Dnevnik

Rubrika: Bez naslova

Autori: redakcija

Teme: Putevi Srbije d.o.o

Napomena:

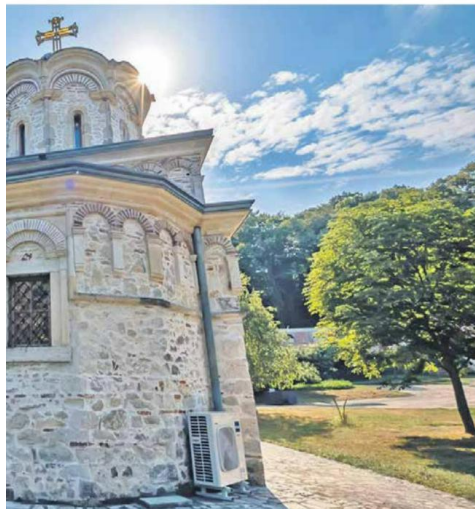
Površina: 1434

Naslov: Fruškogorska svetinja u izdanju kakvo zaslužuje

Strana: 1,4,5

Ња у издању какво заслужује

Данас почиње обележавање храмовне славе

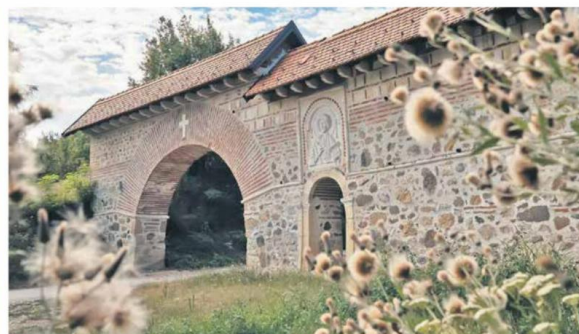
Уз благослов митрополита Василија братство манастира обележиће на храмовну славу, Светог Пантелејмона, 540 година од оснивања манастира, 270 година од освећења цркве и две деценије од последње обнове. Програм почиње данас у 17 сати дочеком моштију Светог Пантелејмона испред манастира Ново Хопово одакле ће оне у литији бити пренете до Старог Хопова. У манастирској порти ће се служити молебни канон, а од 20 часова ђакон проф. др Никола Лукић и ректор Карловачке богословије протојереј-ставрофор мр Јован Милановић одржаће предавање. Тема је „Фрушко-

горски манастири: светила вере и сведоци историје, урушене и васкрсле светиње“. Сутра у 20 сати биће служено свеноћно бденије, а у недељу у 9 часова почиње света архијерејска литургија коју ће служити епископ Јустин и митрополит Василије. Предвиђен је и културно-уметнички програм чије одржавање ће ипак зависити од временских прилика. Пут до манастира ће данас и у недељу бити затворен за саобраћај, али је обезбеђен аутобуски превоз за старије људе по завршетку богослужења и програма до манастира Ново Хопово, где ће моћи да паркирају аутомобиле.

китор манастира. И капију је он подигао. За те заслуге одликован је Орденом Светог Саве другог реда и Орденом Светог Максима, дес-

пота српског, ктитора и оснивача манастира – каже отац Атанасије напомињући да су он и владика Јустин од Чонкића научили како

Цркву је почео да уређује, чисти и крчи хришћанин из Петроварадина Милан Чонкић. Подигао је и звоник, који црква није пре имала

се фугне раде, па су те операције на цркви сами изводили и тако уграђивали себе у светињу.

Додаје да је Старо Хопово углавном обновљено прилозима број-

них појединаца. Један од њих је и др Лазар Опојевлић из Сремске Митровице који је финансирао осликавање цркве за покој душе свога прерано преминулог сина, а тај посао обавили су Марија и Борислав Живковић из Кикинде. Допринос обнови дала су и одређена предузећа и компаније.

Јавно предузеће „Путеви Србије“ су финансирани и изградиле пут од Новог до Старог Хопова, Електропривреда Србије у сарадњи са некадашњим Министарством вера заслужно је за увођење струје, а новосадски „Новкабел“ за оптички кабел. Конак је

Страдање манастирске цркве

Првобитни дрвени храм, страдао у земљотресу, био је посвећен Светом Николи, а на његовим темељима, од 1752. до 1756. године, саграђен је данашњи, од камена и опеке, и посвећен Светом Пантелејмону. Новосаграђену богомољу освештао је митрополит Павле Ненадовић 1756. Током Другог светског рата црква је оштећена, а конаци спаљени и порушени. Каже се да су грађу са полуразрушеног објекта, задруге из околних села користиле су за зидање приватних кућа и зграда на својим газдинствима, а земљорадничка задруга из Ирига, 1949. године манастир је претворила у обор за стоку. Обнова Старог Хопова почела је 1957. године. Тада је црква покривена бибер-црепом, али је седамдесетих година са храма скинут фриз са орнаментиком ради декорисања неке световне јавне зграде, што је угрозило кров, који се затим срушио, повлачећи за собом и део зида. То је, како се наводи на сајту Епархије сремске, учинила надлежна државна установа.

подигао надлежни Завод за заштиту споменика културе добивши паре из покрајинског буџета. Нафтна индустрија Србије обезбедила је новац за малте-

рисање цркве. Пре две године започета је и градња другог конака који би до зиме требало да буде под кровом.

З. Милосављевић
Фото: Бојан Нинковић

Иконостас из Кине

У склопу последње обнове Старог Хопова манастирска црква добила је олтарску преграду од мермера мањих димензија него што је била претходна од дрвета. Садашњи олтар јединствен је међу фрушкогорским светињама, а вероватно и шире, по томе што је израђен у Кини. По речима оца Атанасија, олтар је дар Стојка Драганића, привредника који је своје пословне везе у Кини искористио да у тој далекоисточној земљи направи иконостас по нацрту Завода за заштиту споменика културе. Допремљен је у деловима у Старо Хопово и монтиран у храму. Олтарске иконе рад су монахиња из Гретега. Икона Исуса Христа поклон је породице свештеника из Љубљане Борислава Ливопољца, а богородичина дар је свештеника Миленка Поповића из Карловаца.

Пројекат „Цркве и манастири Војводине – традиција заједништва и толеранције“ реализује Дневник Војводина прес, а суфинансира Министарство информисања и телекомуникација. Ставови изнети у подржаном медијском пројекту нужно не изражавају ставове органа који је доделио средства.

